

ling indenfor Udenrigsministeriet har Anskuelserne i Udvalget været noget delte. Venstre og Socialdemokraterne fastholder Ministerens Forslag, hvorefter Bureauet sorterer under den politisk/handelspolitiske Afdeling. De Radikale og Vilhelm Rasmussen ønsker i Overensstemmelse med deres Standpunkt i Direktør-Spørgsmaalet, at Pressebureauet skal udgøre et Kontor under det politisk/handelspolitiske Departement (Underændringsforslaget Nr. 2 til I.), medens de Konservative foreslaar Pressebureauet gjort til en selvstændig Afdeling under Direktøren (Underændringsforslagene Nr. 6 til I. og Nr. 4 og 5 til II.). Socialdemokraterne, de Konservative og de Radikale foreslaar det Pressebureauets Chef efter Lovforslaget tillagte Repræsentationstillæg paa 2 000 Kr. forhøjet til 4 000 Kr. (Underændringsforslagene Nr. 18 til II. og Nr. 16 til II.). Venstre, Socialdemokraterne og de Radikale tiltræder Lovforslagets Bestemmelse om, at Presseattachéerne fremtidig skal være Tjenestemænd, blandt andet under Hensyn til, at Pressebureauets Fuldmægtige i Overensstemmelse med Fusionstanken skal være Tjenestemænd og bør kunne udsendes som Presseattachéer. De Konservative foreslaar derimod, at Presseattachéerne ikke gøres til Tjenestemænd, men ansættes udenfor de faste Tjenestemænds Kreds, og stiller derfor Underændringsforslagene Nr. 8 til II. og Nr. 19 til I.

Venstre, Socialdemokraterne og de Radikale slutter sig til Ministerens Forslag om Ansættelse af en Raadgiver i Folkeret i Udenrigsministeriet. Venstre og Socialdemokraterne tiltræder Forslaget om denne Tjenestemand's Anbringelse i Afdelingschefsklassen. De Radikale og Vilhelm Rasmussen foreslaar i Overensstemmelse med det af dem indtagne Standpunkt i Direktør-Spørgsmaalet vedkommende Tjenestemand anbragt i Kontorchefsklassen, hvilket finder Udtryk i Underændringsforslagene Nr. 2 til I. og Nr. 7 til II. De Konservative ønsker, at vedkommende ikke skal være Tjenestemand

under Udenrigsministeriet, men kun knyttes til dette Ministerium, og fremsætter derfor Underændringsforslaget Nr. 7 til I. Socialdemokraterne foreslaar, at Raadgiveren i Folkeret anbringes udenfor den omflyttelige Del af Tjenestemændene, som efter Lovforslaget faar Bevægelsestillæg, og stiller derfor Underændringsforslaget Nr. 11 til II.

I Stedet for den af Udenrigsministeren foreslaaede Affattelse af Lovforslag I. § 4 foreslaar Socialdemokraterne, de Konservative og de Radikale Indførelsen af en Bestemmelse om, at Oprettelsen af de forskellige i Paragraffen nævnte Gesandtskaber skal ske efterhaanden, og at Rigsdagen forbeholder sig Kontrol med Besættelsen af disse Poster (Underændringsforslag Nr. 11 til I.).

Venstre maa derimod fastholde Lovforslagets Affattelse, hvorefter Posterne skal besættes snarest muligt i Overensstemmelse med Kommissionens gentagne Udtalelser, hvoraf kun een her skal citeres (Kommissionsbetænkningen S. 48): „Her og dør kunde man have ønsket at gaa videre, men den [Kommissionen] er standset af finansielle Hensyn, saaledes at det her foreslaaede er det uafviselig nødvendige, hvis man i det hele vil Reformen som et Led i en Anstrengelse for at føre Landet frelst gennem den Fare, der truer vor Økonomikreds. At slaa af i Tid — at udsætte, vil efter Kommissionens Mening være at komme bagefter, det vil sige at kaste Penge ud til ingen Nytte, naar de endelig udgives.“ (Fraenkel). Venstre mener, at det vil være stridende mod al sund parlamentarisk Praksis at gøre Rigsdagen til medbestemmende om, med hvilke Mænd Tjenestemandstillingerne skal besættes.

Et *Flertal* (Socialdemokraterne, de Konservative og de Radikale) foreslaar under Nr. 14 til I., at Antallet af de konsulære Repræsentationer skal forhøjes fra 26 til 27, idet de ønsker udsendt en Generalkonsul til Lilleasien i indtil 5 Aar i Lighed med, hvad dør foreslaas for Indien og Mellemamerika. Venstre er enig med